

вообразователната немотивираност и лексикално-семантичната условност при наименованията на съвременните държави в двата изследвани езика. Уточнени и прецизирани са лексикалните значения на думите *гражданин*, *жител*, *население* в двата езика от гледна точка на правните, политическите и икономическите реалности в съвременния глобализиращ се свят. Разкрита е лексикалната и словообразователната омонимия между два типа имена за лица: а) етноними, свързани с названията на съвременните държави, б) имена с терминологичен характер, назоваващи гражданите на съответните страни. Определен е словообразователния статус на тези типове имена и са разработени научно обосновани модели за формулиране на техните лексикални значения. Моделите могат да се прилагат успешно и в двата изследвани езика.

Научните интереси на **доктор Л. Кинова** са в областта на психолингвистиката – изследване на менталния лексикон на билингва и експериментално проучване на асоциативната природа на грешките при овладяването на лексиката на близкородствен чужд език. Това е и основната насоченост на нейната дисертационна разработка, “Психолингвистични механизми на грешките при семантизацията на руски думи от българи”, както и на по-голямата част от нейните изследвания преди защитата.

Дисертацията е първото самостоятелно проучване на механизма на грешките при семантизация на неблизка за българина руска лексика, осъществено от позициите на приложната психолингвистика. Подборът на корпуса от неблизка за българите руска лексика е направен с помощта на точни лингвостатистически методи. Опасността от грешно тълкуване, която крият тези думи за обучаваните българи, се установява по експериментален път и с помощта на специално изработена система от методи за анализ и интерпретация, в която водеща роля има методът на моделирането. За първи път влиянието на фактора близкородственост при лексикалните системи на родния и чуждия език, на което се при-

писва “вината” за допусканите при семантизацията на руските думи грешки, не се констатира, а се обяснява въз основа на теорията за нагласата на Д.Н. Узнадзе и неговите последователи.

Предмет на самостоятелно проучване в дисертацията е самият процес на неправилна семантизация на неблизките руски думи. Проучването започва от видимата страна на процеса – самите грешки. Чрез реконструкция на предполагаемите погрешни стъпки, водещи към грешния отговор във всеки конкретен акт на семантизация, се прави опит да бъдат установени проправените от тези стъпки пътища, “инфраструктурата” на изследвания процес.

Разработената теоретична основа на експерименталното изследване може да бъде използвана от други специалисти с интереси в областта на езиковата интерференция, на грешките, допускани при усвояване на лексикален материал от носителите на език, близкородствен на изучавания. Тя може да бъде и обект на по-нататъшно усъвършенстване, да стимулира нови идеи.

На 10.10.2007 г. Висшата атестационна комисия присъди научната и образователна степен *доктор* на ст. ас. **Наталия Димитрова Няголова за защита на дисертационен труд на тема: “Предметният код в драматургията на А. П. Чехов” с научни ръководители проф. д-р Юрий Викторович Доманский (Тверски държавен университет) и доц. д-р Денка Кръстева (Шуменски университет). Дисертацията представлява цялостно изследване на предметния код като единна система в Чеховата поетика на драмата. В труда са представени диахронните метаморфози на**

предметността в двата периода от творчеството на писателя, чрез което се преодолява разпространеното мнение за тотално противопоставяне между “ранния” и “късния” Чехов. Обединени са различни подходи – историко-литературен, семантичен, митопоетичен, родово-категориален, квантитативен. Честотният речник, приложен към дисертационния